

חזית הטיור

אם זה קורה כאשר מדובר על הסכמי ביניים קטן, ועל נסיגה של כמה קילומטרים במידבר סיני — מה יקרה כאשר יכתיבו ההגיון, השכל הישר ויצרי הקיום האומי נסיגה גדולה לאורך כל גבולות ישראל, ופירוק סיווגי של התנחלויות והיאחזויות?

מה יהיה כאשר יוסכם על נסיגה מהותית בגולן, ויישובי המפד"ל ול"ע והמערכ ימצאו את עצמם בשטח שיוחזר לסוריה?

מה יהיה כאשר יוסכם על החזרת הגדה המערבית לידי הפלסטינים, או אפילו הירדנים, ויתחייב פירוק שרשרת היישובים שהוקמה על פי תוכנית אלון לאורך הירדן. כשה"מוקשים בדרך אל השלום?

"חזית הטיור" אינה מוכנה להחזיר שטחים תמורת שלום, כי אינה רוצה ואינה מאמינה בשלום. בתפיסת העולם הזאת, שלום עם גויים אינו יכול כלל להיות אמיתי, ובמילא הוא מוביל לשואה.

רק הדימיון הפרוע ביותר יכול לתאר את תוצאות החוזרים ונשנים הצפויים במדינה עם כל צעד נוסף לקראת השלום. משלב לשלב תגבר עוצמת המהומות, יתלהט סיגנון

הקנאים הדתיים החשוכים, שהפכו את המוסר היהודי המפואר לפולחן של שבט, והחותרים בגלוי או בסתר להקמת הדיקטטורה של הקומץ הנבחר שבעם הנבחר. הלאומנים שלוחי הרסן, חסידי השלוחה היהודית של המוסר ההוטנטוטי, אשר תוביל אך לפני דור לרצח שישה מיליוני יהודים.

תומהוגיים סתם, מכל המינים ומכל הסוגים, ערברב של מעוותי נפש, לוקי שיגעון הרדיפה ותסביך הנחיתות, המוצאים פורקן לבעיותיהם הנפשיות במהומה הלאומית הגדולה.

התגייסות גדולה ומרשימה, דוחה ומסוכנת. דערכים יש "חזית הטיור". לנו יש "חזית הטיור". זו וזו מאוחדות במטרה משותפת: לעצור כל התקדמות לשווא, למרד כל ניסיון של הסדר, לחסל "בוגדים", "תבוסנים", לכפות מיזחמה חדשה על המרחב המוענה והשוותת, בשם אלוהי צבאות ואללה, ארץ ישראל השלמה ופלטון המשוחזרת.

הרבה אנשים טובים מוכנים להתייחס בסלחנות להשתוללותם. מה יש, הרי אלה הם, בסך הכל, בחורים טובים. אידיאליסטים. פטריוטים. אידיאליסטים — בוודאי. פטריוטים — בוודאי. אבל אין זה מקטין את הסכנה הטמונה בהם. להיפך.

אידיאליסטים ופטריוטים גרמו לכל אסונות המאה ה-20, למרחצידים ששמו קץ לחייהם של עשרות מיליוני בני אנוש, בחזיתות ובעורף, במחנות מוות ובמרתפי עינויים. אין מהתירוח מסוכנת יותר מאשר האידיאליזם שפרץ את גבולות שפיות ההדעת, והיוצא בריצת אמוק. אין אידיאולוגיה קטלנית יותר מז'אנר הפטריוטיזם שאיבד את הכללים, היוצא בדהרתי שיעון לדרום עמים וארצות. בלועזית קוראים לזה פאשיזם.

היש תועבה שלא בוצעה במאה ה-20 בשם האידיאליזם הפטריוטי? האם לא התגייס מיטב הנוער של איטליה וספרד, גרמניה ויפן תחת דגל הפטריוטיזם האידיאליסטי, ויצא למירון המטורף אל ההתאבדות? ההיסטוריה עשתה היסטוריה!

חי התוכנית הפוליטית של "חזית הטיור", המנסה עתה למנוע את ההסדר בדרך של אלימות מילולית ומעשית?

התוכנית פשוטה בתכלית: לנתק את ישראל, סופית והחלטית, מכל ידידה ותומכה בעולם, ובראש וראשונה מארצות הברית של אמריקה. (העולם כולו נגדנו / אבל לנו לא איכפת...)

להתבצר בגבולות ארץ ישראל השלמה המורחבת, בעזרת נשק המתיישן במהירות, שלא תהיה לו תחלופה.

להביא בהקדם האפשרי למילחמה חדשה, שבה נעמוד לבדנו מול העולם הערבי כולו, אשר יינה מתמיכה גלויה וסמויה מכל מעצמות העולם.

ובסוף, ללא ספק, בשיא התהילה והגבורה — מצדה חדשה. סוף. (ברם ואש יהודה נפלה / ברם ואש יהודה תיפול!)

אין זו תוכנית חדשה, היא בוצעה כבר פעמיים בתולדות עמנו. חזית הטיור השתלטה על ממלכת יהודה, השליכה את הנביא ירמיהו אל תוך בור של טיט, ויצאה למלחמה חסרת התחלת שנטייה בחורבן בית ראשון. חזית הטיור הכריזה על המרד נטול התיקוה נגד האימפריה הרומאית הכבירה, חרף אזהרותיה של מיטב המדינאים ואנשי הרוח של הדור, והביאה לחורבן בית שני. אם אתה יינתן לה, תביא חזית הטיור, כדי שמך שד ספק, לחורבן בית שלישי.

וכנית מדינית מפוארת זו קשורה וזכרונה בתוכנית פנימית. כל תהיה לאיש אשליה: קנאות הלאומנית אינה יכולה להתקיים בכפיפה אחת עם הדמוקרטיה. זה הוכח פעמים רבות בעולם. זה מוכח עתה בישראל. מה שקורה השבוע בישראל הוא מעשה של פושט.

הכוונה המוצהרת של המפגינים היא לכפות את רצונם על מדינת ישראל כולה, ולמנוע בעד הממשלה והכנסת להכריע בעניינים המסורים לידיהן. המליצות נוסח בגין על "בחירות חדשות", "מישאל עם" אינן אלא מסך עשן. אין כל בסיס חוקי לדרישה זו. אילו נתקבלה, היו נערכות בישראל בחירות פרמנטיות, כאשר מיעוט משבש את פעולת המוסדות הנבחרים בכל שני וחמישי.

מתי לא דרש מנחם בגין בחירות חדשות? מתי לא טען כי המיעוט הוא רוב והרוב הוא מיעוט? חתימה על הסכם זיטא, הכרוך בתווה כלשהי של צה"ל, היא בתחום סמכותה של הממשלה הנהנית מאמון רוב הכנסת, שנבחרה לכהונה של ארבע שנים. אבל העניין הפרמנטי הוא מישל. "חזית הטיור" יודעת שהיא מיעוט. אבל היא יודעת גם כי מיעוט קנאי, אלים וחסרי מעצורים, הנתמך עידידי בליהתקשורת החמוניים של הימין, יכול לנטרף את הרוב.

לשם כך עליו לגייס המונים. לשבש את החיים הנורמליים. ליצור אווירה של תהור ובוהו וחוסר יציבות. לערוך הפגנות אלימות בלתי פוסקות, למוטט את סידורי השלטון. כל זה נעשה השבוע.

זוהי רק ההתחלה.

מראה המחומות ההמוניות הסוערות, למישמע הזעקות ההיסטריות של האלפים המשולהבים, מזדקרת שאלה אחת. פשוטה ומאיימת:

ההסתה בכתב ובעלפה, תוחרף האלימות של המונים ושל יחידים — עד שייעשה, ברגע השיא, ניסיון ממשי של פוטש מזויין מלא.

מהומות השבוע לא היתה הצגת ימכורה, ואף לא חזרה כדלית. היתה זו רק אחת החזרות הראשונות לקראת הכאות.

כאשר יתרימם המסך ביום ההכרעה, תזדעק הדמוקרטיה הישראית עד יסודותיה — ואין כל ביטחון שלא תקרום ותתמוטט.

כנה זו אינה דימונית, ואין היא נחלת העתיד הרחוק. הסכנה היא מוחשית, והיא תגיע לשיאה תוך שנים מעטות, אולי כבר תוך חודשים מעטים.

אך מול חזית הטיור אחזות הדיוק, עומדת ישראל השפויה אוברת יעצות וחסרת מעש, בלתי מוכנה מבחינה מעשית ורוחנית.

מול הפגנות ההמונים של הקנאות הלאומנית, לא היתה לה היכולת לערוך אף הפגנה רצינית אחת של כוחות השלום והדמוקרטיה. ההפגנות הנגדיות היו עלובות, תנועות קיבוציות, הכוללות אוכלוסיה של רבבות רבות, לא היו מסוגלות להוציא לרחוב 500 איש. מנגנונים מיפלותיים, מושפעים במיליוני לירות, לא יכלו אף לנהל הסברה רצינית מול הגל העכור של תעמולה לאומנית, שזרם מכלייתקשורת הגדולים. המיפלות הגדולות והקטנות, הישנות והחדשות, נחשפו השבוע בכל ערוותן.

זהו דלקח העיקרי של השבוע: מול ההתקוממות החמונית של הימין הדתי לאומני, לא עמדו אלא תותחיהם של המישטרה. אוי דמוקרטיה, אם זוהי הנגתה היחידה!

אלות מישטרה גבול יכולות לפצח גולגולות, אך לא לנצח במאבק על נפש הציבור. לשם כך דרושים כוחות שונים לגמרי. את זאת הוכיח סופה של הרפובליקה של ויימאר.

רק ונוצר מצביחירום לדמוקרטיה הישראלית, ורק באמצעים של חירום אפשר לעמוד בו.

מול התגייסות ארץ ישראל השלמה, יש לגייס את ארץ ישראל השפויה. חייב לקום לאתר מטה חירום להגנה על השלום והדמוקרטיה. מטה שיהיה מסוגל לארגן ולגייס המונים בעת הצורך, כדי לשלול מן המיעוט הקנאי את השליטון ברחוב.

מטה שיפעיל את מיטב המוחות, כדי לנהל הסברה שיטתית ובעלת מעוף מול שטף ההיסטריה המפוברת.

מטה שיתכנן ויבצע מיבצעים של פעולה ציבורית, לקידום פני מעשי פוטש.

כל ניסיון לשבש את סידורי השלטון, לעצור את ההתקדמות לשווא, לכפות על הרוב את רצון המיעוט — צריך להיות בקריהברז של התנגדות מעשית, מאורגנת, יעילה ומאסיבית.

אל ניתן לוויכוחים קטנוניים על דיקדוקי עניונו, לאינטרסים העלובים של פלג זה או אחר, לחשובו האישי של פלוני ואלמוני, לשבש את ההתארגנות הזאת. כאשר המימסד אינו מתפקד, כאשר המנגנונים הפוליטיים הסדירים מנוונים, דרושה יוזמה בלתי שיגרנית כדי לעמוד מול משבר בלתי ישיגרתי.

הדמוקרטיה נתונה במצור. עצם קיום המדינה נתון בסכנה. זהו צייגים הארץ ישראל השפויה, ההגונה והיפה!